

DE ASFALTRIDDER

(DER STRASSENKAVALIER)

Blijspel in drie bedrijven

door

HANS GNANT

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ASFALTRIDDER - DER STRASSENKAVALIER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS GNANT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Serge Woudstra - vertegenwoordiger, voortdurend op pad en de kat, bij elke gelegenheid die zich voordoet, onbeschroomd in het donker knijpend

Lia - zijn lijdzaam toezienende wederhelft, die opeens reden heeft aan te nemen, dat ze zelf het slachtoffer van zo'n katjesknijper geworden is

Fanny - hun beider dochter, die, door de omstandigheden daartoe gedwongen, moet aannemen, dat haar geliefde voor deze wandaad verantwoordelijk is

Clint Pustjens - de uitverkorene van Fanny, door haar zo horendol gemaakt, dat hij uit pure frustratie een stommitieit begaat, die verregaande gevolgen zal hebben

Palmir - vriendin van Lia, al twee mannen versleten hebbend en naarstig op zoek naar de volgende; niet zo kieskeurig, want het mag ook gerust een vertegenwoordiger zijn

Raoul Bronswaer - zijn sterke kant bestaat uit landbouwapparatuur, zijn zwakke uit Palmir, met wie hij, voorbijziende aan alles, dolgraag het trouwboekje wil delen

DECOR:

Alle drie de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een deur, die naar een niet nader aan te duiden ruimte voert. Er moet echter wel 'n sleutelgat in zitten. In de korte kant rechts een deur, overwegend voren, waardoor men via de gang bij de voordeur komt. Of deze gang door een rasterwerk of anderszins zichtbaar wordt gemaakt, is afhankelijk van de beschikbare ruimte. Noodzakelijk is het echter niet. In de brede achterwand een open doorgang naar de andere vertrekken in huis en naar de achteruitgang. De kamer kan naar believen worden ingericht. Noodzakelijk zijn echter een vrijstaande divan, met daarbij in de buurt een of twee fauteuils of andere zitmeubels. Verder ergens een tafeltje of iets dergelijks, waarop een radio. Kan echter ook in 'n wandmeubel zijn opgenomen.

EERSTE BEDRIJF

Lia: (*zit met Palmir te ontbijten, met opgeheven koffiekant*) Kom, Palmir, laat me je nog eens bijschenken.

Palmir: (*afwerend*) Nee Lia, alsjeblieft niet! Voor jouw koffie moet men een maag van gewapend beton hebben!

Lia: (*melancholisch*) En ik probeer er m'n eenzaamheid mee te bestrijden.

Palmir: Hoe lang is hij eigenlijk altijd onderweg, jouw modelechtsgeenoot?

Lia: Normaal gesproken van maandag tot en met vrijdag, maar het komt ook wel voor, dat hij het echtelijk ledikant tussendoor bezoekt.

Palmir: (*vrolijk*) Dan heb je zo te zeggen geen moment zekerheid.

Lia: (*verwonderd*) Zekerheid? Over wat?

Palmir: Dat hij niet plotseling voor je bed staat!

Lia: (*nonchalant*) Heb ik echt geen probleem mee hoor.

Palmir: (*vrolijk*) Nou ja, waar ik op doel, zou zich natuurlijk ook niet passen voor de echtgenote van zo'n belangrijke representant van zijn firma.

Lia: (*koeltjes*) Die belangrijke representant is overigens niet méér dan een doodgewone vertegenwoordiger hoor.

Palmir: Maar zeg, ondertussen ben ik wel blij, dat ik hier bij jou terecht kon.

Lia: Mij zou het in elk geval gekrenkt hebben, als een hotelkamer je voorkeur had genoten boven het verblijf bij je langjarige vriendin.

Palmir: Ook langjarige vriendinnen mag men eigenlijk niet op een dergelijke wijze overvallen. Hoe zou je man hier wel niet op gereageerd hebben, als hij toevallig thuis was geweest?!

Lia: Voor zover ik 'm ken, had hij zich beslist over je bezoek verheugd en de eerste de beste gelegenheid aangegrepen je het hof te maken!

Palmir: (*vrolijk*) Denk je dat ik zijn type ben?

Lia: Zijn type is elke vrouw die jonger is dan ik.

Palmir: Maar Lia, op dit gebied bestaat er toch haast geen verschil tussen ons.

Lia: (*vrolijk*) Behoudens dan, dat ik getrouwd ben en jij niet.

Palmir: Niet meer, moet je zeggen.

Lia: (*cynisch*) Gescheiden vrouwen zijn ook 'n specialiteit van 'm.

Palmir: Aha. En welke andere soorten nog?

Lia: Je zou 't hem zelf kunnen vragen.

Palmir: (*vrolijk*) Als je er niets op tegen hebt, graag. Maar dan moet ik wel tot het weekeinde blijven, nietwaar.

Lia: Voor mij geen probleem.

Palmir: (*grinnikend*) Blijft alleen de vraag, hoe lang mijn tegenwoordige vriend erover doet, uit te vinden waar ik ben.

Lia: Heeft hij dan bepaalde aanknopingspunten waar hij zoeken moet?

Palmir: Ik heb een blaadje met jouw naam en adres in de papiermand geworpen. Dat moet voldoende zijn. (*grinnikend*) In de loop der jaren heb ik zo m'n eigen methoden ontwikkeld om mannen te testen.

Lia: (*cynisch*) Bij mij hebben zulke truc's allang geen doel meer.

Palmir: Problemen?

Lia: Niet direct.

Palmir: En indirect?

Lia: (*ironisch*) Wees jij maar eens met 'n vertegenwoordiger getrouwd!

Palmir: (*monter*) Ha, die mankeert er nog aan mijn collectie! (*Lia kijkt plots met 'n ruk op haar horloge, springt gehaast op, zet radio aan en zoekt zender*) Zoek je de passende muziek bij ons gesprek?

Lia: Nee, moet het nieuws uit de regio hebben.

Palmir: Hallo zeg, is dat dan zo interessant voor je?

Lia: Alleen maar vandaag. Stil, ik heb 't.

Stem: (*uit de radio*) ...hiermee ongetwijfeld de toon gezet voor alle volgende uitvoeringen, die de komende maanden nog op het programma staan. En tenslotte onze rubriek luisteraars aan het woord. Mevrouw L.W. te R. schrijft ons: "Ik was in de nacht van de dertiende op de veertiende met de auto onderweg, toen ik plotseling door een wegpiraat gesneden werd, vol op de rem moest, aan het slingeren raakte en in de berm terecht kwam. Ik raakte daarbij buiten bewustzijn en kwam pas later weer tot me, in de combi van een onbekende helper, die mij uit m'n wagen getrokken moet hebben. Op het moment, dat ik door de ambulance werd opgehaald, heb ik deze helper uit het oog verloren. Ik zou het echter zeer op prijs stellen hem persoonlijk te leren kennen, om hem voor zijn belangeloze hulp te danken en derhalve verzoek ik hem, zich bij mij te willen melden." Tot zover deze berichtgeving, waarbij nog zij opgemerkt, dat de volledige naam en adres van genoemde dame bij de studio opgevraagd kunnen worden! (*er klinkt muziek*)

Lia: (*zet radio uit*) Zo, begrijp je nu, waarom deze uitzending me in 't bijzonder interesseerde?

Palmir: (*verrast*) Gossiemiemie! Mevrouw L.W., dat ben jij! Lia Woudstra! Je had dus 'n ongeluk? En dat vertel je nu pas? Maar zeg, dan heb je wel even gezwijnd, dat die helper zo vlug ter plekke was! En eh, hoe zag hij eruit? De moeite waard soms?

Lia: Geen idee. Het was immers aardedonker.

Palmir: En z'n stem? Zou je die terugkennen?

Lia: Denk 't niet. Ik was toch maar half bij kennis. Bovendien was het slechts bemoedigend gefluister.

Palmir: *(haar verwonderd bekijkend)* En verder heb je er niets aan overgehouden? Geen blauwe plekken of schaafwonden? Niets gebroken?

Lia: Had gelukkig de veiligheidsgordel om. En dezelfde nacht nog kon ik vanuit de eerste hulp alweer naar huis.

Palmir: Weet je man er vanaf?

Lia: Welnee. En hij hoéft ook niet te weten, dat ik een huurauto heb genomen om wat rij-ervaring op te doen.

Palmir: En je kunt je aan niets meer herinneren?

Lia: Nauwelijks.

Palmir: Jeetje zeg! En jij denkt, dat die onbekende asfaltridder zich zal melden?

Lia: Als hij dat bericht gehoord heeft, gegarandeerd! *(begint de spullen van de tafel op 'n tablet te zetten)*

Palmir: *(Lia helpend)* Hoe kun je daar nu zo zeker van zijn?

Lia: *(dromend)* Na alles wat hij me in m'n oor gefluisterd heeft.

Palmir: En ik dacht, dat je de hele tijd van de wereld was?

Lia: Niet doorlopend. Soms was ik ook bij volle verstand.

Palmir: *(wetend)* Duidelijke shocksymptomen. Logisch!

Lia: *(kijkt op horloge)* Neem me niet kwalijk zeg, maar ik moet nog naar de garage. In die auto liggen nog wat spullen van me. Maar 't is gelukkig hier vlak in de buurt.

Palmir: *(samen met Lia af via midden)* Als je wilt, kan ik wel even met je meegaan.

Fanny: *(gooit deur rechts open, woedend op, schuchter gevolgd door Clint)* ...te maken heb met een volslagen idioot! Jij hoort in 'n inrichting thuis! Als mijn ouders dit ter ore komt, is het m'n laatste tuinfeest in ons weekendhuis geweest! Gaffer! *(loopt heen en weer)* Een gezellige happening met vrienden onder elkaar! O ja! En dan moet meneer de zaak even verpesten, door de verandadeur in te trappen! Mooi is dat! 'n Ravage van jewelste en er dan ook nog vloekend vandoor gaan! Prachtig!

Clint: *(verwijtend)* Je was 't toch ook zelf schuld! Je hebt 't immers uitgelokt!

Fanny: *(ironisch)* Natuurlijk! Ik weer! Hoe kan het ook anders!

Clint: *(verwijtend)* Als je niet voortdurend met Johnny had gedanst, en dan ook nog uitgerekend de Lambada, zou het beslist niet gebeurd zijn!

Fanny: *(ironisch)* Zeg liever: had ik niet zoveel whisky naar binnen

geslagen, dan zou die deur nu nog heel zijn!

Clint: (*ongeduldig*) Ja ja, ik wéét 't! Maar eh, wat moet er nu gebeuren?

Fanny: Dat vraag je mij?

Clint: Wie moet ik 't anders vragen?

Fanny: Het enige dat je kunt doen, is, je bij m'n ouders voor je agressie verontschuldigen en hen verzekeren, dat je voor de ontstane schade zult opkomen.

Clint: (*onzeker*) Maar ik ken je ouders immers niet eens!

Fanny: Dan moet je ze maar leren kennen!

Clint: Ja, zal niets anders opzitten. Het had er vandaag of morgen toch van moeten komen, maar ik had me die eerste kennismaking toch wel even anders voorgesteld.

Fanny: Je hebt in elk geval het geluk, dat m'n vader er niet is. En als je het klaarspeelt m'n moeder met je mooie praatjes net zo in te pakken als je dat doorgaans bij mij lukt, maak je ook nog 'n gereede kans het te overleven.

Clint: (*cynisch*) In elk geval 'n lichtpuntje.

Fanny: Voor jou wel. Maar ik moet vrezen, dat mijn ouders me in de toekomst geen vrienden meer zullen laten uitnodigen, bij wie het tot de goede toon behoort glazen verandadeuren in te trappen.

Clint: (*deemoedig*) Ik weet ook niet wat er op dat moment met me gebeurde. Toen ik jou en Johnny daar zo bezig zag, werd 't me gewoon rood voor de ogen.

Fanny: (*spottend*) Weet je Clint, ik denk eerder dat het kwam, doordat je ons vanwege de whisky driedubbel zag!

Clint: Nou ja, het is nu eenmaal gebeurd! Moet ik me deswegen soms 'n kogel door m'n hoofd jagen?

Fanny: Daarvan wordt die deur ook niet meer heel.

Clint: En wanneer kan ik je moeder te spreken krijgen?

Fanny: Kun je het beste even va tevoren bellen.

Clint: (*vastbesloten*) Goed, doen we het zo. Ik ga nu naar huis, bel vandaar, maak 'n afspraak en dan laten we 't maar op ons afkomen.

Fanny: O nee, niks "we"! Ik wil er in elk geval niet bij zijn. Aan de preek, die daarna gegarandeerd zal volgen, heb ik meer dan genoeg!

Clint: (*vriendelijk*) Dan luister, Fanny. M'n zus neemt op dit moment paardrijles en als je wilt, rijden we daar eerst langs en kan ik je desnoods bij onze club introduceren.

Fanny: (*opgewonden*) O ja, zeg, geen slecht idee! Paardrijden is altijd al m'n grote wens geweest!

Clint: (*neemt haar bij 'n hand*) Dan kom mee! Kan ik ook van daaruit

je moeder bellen.

Fanny: Oké. Maar zeg, heb je al iets aan die ravage laten doen?

Clint: Wat dacht je! Heb 'n glazenmaker geregeld en ook onze werkster ingeschakeld.

Fanny: (*rechts afgaand*) Jouw geluk!

Clint: (*mee af*) Dat is nu eenmaal de eigenschap van scherven.

Lia: (*op via midden, gevolgd door Palmir*) ...Toch wel even geschrokken zeg! Zoals die wagen eruit zag! Ik werd er gewoon niet goed van!

Palmir: Weet je ook, dat je onwaarschijnlijk veel geluk hebt gehad?

Lia: Wat dacht je! Beide deuren vastgeklemd...! Zeg, maar dan moet hij me toch door het zijraam naar buiten hebben getrokken!

Palmir: Nou, een redder van enige naam moet dat toch kunnen.

Lia: Ben benieuwd, of hij zich zal melden.

Palmir: Je rekent er toch op, zei je. Als hij tenminste dat bericht gehoord heeft.

Lia: (*nerveus*) Ha, ik ben toch zo opgewonden!

Palmir: Hoezo?

Lia: Van nu af aan moet ik, als er wordt aangebeld, of de telefoon gaat, toch aannemen dat hij het is!

Palmir: Zeker. Maar daar zit je toch ook op te wachten, of niet soms?

Lia: Dat wel, (*aarzelend*) maar ik weet niet...

Palmir: Wat weet je niet?

Lia: Ik bedoel, als hij me uit de wagen getrokken heeft, dan moet hij me toch eh...

Palmir: (*aanvullend*) ...Op bepaalde plaatsen hebben beetgepakt. Dat zal zich niet hebben laten vermijden.

Lia: Zie je wel! Op plaatsen, waar een vreemde normaal gesproken niets beet te pakken heeft!

Palmir: Nou en? Wees verdorie blij, dat alles aan jou echt is!

Lia: De hemel zij dank, ja. Ik mag er niet aan denken, dat hij bijvoorbeeld eh...

Palmir: (*aanvullend*) ...Een paar kunstborsten in z'n handen had gehad, bedoel je? (*vrolijk*) Dan zou hij inderdaad beslist niets van zich laten horen, hihhi. (*de telefoon gaat over, Lia schrikt, kijkt met grote ogen naar het toestel, Palmir droog*) Ik geloof, dat de telefoon gaat.

Lia: (*nerveus*) Ik hoor 't.

Palmir: En waarom neem je dan niet af?

Lia: Stel, dat hij het is!

Palmir: Moet ik dan afnemen?

Lia: (*knikt*) Ja. Zeg maar dat ik er niet ben!

Palmir: (*vrolijk*) Je bent me 'n portret zeg! (*neem af*) Met het huis van de familie Woudstra... Nee, ben ik niet. Mevrouw Woudstra is eh... (*Lia staat nee te schudden*) Momentje! (*reikt Lia de hoorn*)

Lia: (*neem 'm niet aan, fluistert opgewonden*) Ik heb toch gezegd, dat ik niet thuis ben!

Palmir: (*in hoorn*) Mevrouw Woudstra laat zeggen, dat ze er niet is!

Lia: (*neemt de hoorn, slikt een paar maal*) Ja, met Lia Woudstra... (*verdwaasd*) Van de dertiende op de veertiende, ja... (*angstig*) Nee nee, niet meteen... (*met de hand spreekstuk afdekkend, radeloos tot Palmir*) Hij wil nu meteen komen! (*Palmir steekt tien vingers op, Lia, in hoorn, nerveus*) Nee, niet meteen! Laten we zeggen, over tien dagen, eh, ik bedoel, tien uren... (*Palmir wijst met vinger tegen haar voorhoofd, Lia, in hoorn*) dat wil zeggen, tien minuten. (*legt hoorn op*) Hij komt over tien minuten!

Palmir: (*ironisch*) Ik heb 't gehoord, tweemaal zelfs!

Lia: (*nerveus*) En wat moet ik nu doen?

Palmir: Wat je hem via de radio beloofd hebt!

Lia: Maar ik heb 'm toch helemaal niets beloofd!

Palmir: Je wilde je toch persoonlijk bij 'm bedanken, of niet soms?

Lia: (*onzeker*) Maar als hij, (*slikt eens*) ik bedoel eh, als hij, terwijl ik bewusteloos was... zonder dat ik er iets van gemerkt heb... (*in paniek*) Stel je dat toch eens voor zeg!

Palmir: (*vrolijk*) Je hebt werkelijk 'n benijdenswaardige fantasie zeg!

Lia: (*geprikkelde*) Jij hebt gemakkelijk praten! Jij was nog nooit in een dergelijke situatie!

Palmir: Helaas niet, nee.

Lia: (*nerveus*) Als hij... ik bedoel, stel nu eens, dat er iets tussen ons geweest zou zijn, waarvan ik niets afweet, dan zou hij toch kunnen denken, dat ik naar 'm op zoek ben, omdat ik eh...

Palmir: Omdat je in een voortzetting van de begonnen verhouding geïnteresseerd bent?

Lia: (*vlug*) Dat is nu jouw fantasie, niet de mijne!

Palmir: (*droog*) Weet ik. Maar wel een, die binnen het bereik der mogelijkheden ligt.

Lia: (*peinzend*) Vraag me af hoe hij eruit zal zien.

Palmir: (*spottend*) Gegarandeerd als iemand tussen de achttien en de tachtig!

Lia: Spot er niet mee! Daarvoor is de zaak veel te ernstig!

Palmir: Laat 'm nu eerst maar eens komen. Je eventueel teweer stellen, zul je toch nog wel kunnen, neem ik aan.

Lia: (*nerveus*) Maar jij moet er wel bij blijven!

Palmir: Als jij je dan meer op je gemak voelt, mij best. (*er wordt*

aangebeld)

Lia: (*geschrokken*) Dat zal 'm zijn! (*op horloge kijkend, in paniek*) En die tien minuten zijn nog niet eens om!

Palmir: Zal ik 'm erin laten?

Lia: (*nerveus*) Ja ja. Maar als het zo'n type is, dat je nog niet eens 'n hand zou willen geven, verzin je maar 'n smoes en zeg je, dat ik plotseling weg moest! (*er wordt weer aangebeld, Lia geeft Palmir teken, dat ze moet gaan*)

Palmir: (*rechts af*) Goed. Zal wel zien hoe de zaken zich ontwikkelen.

Lia: (*ogen ten hemel*) Laten we in godsnaam hopen, dat 't er eentje van in de tachtig is!

Palmir: (*achter bühne*) Komt u maar. Mijn vriendin kijkt al vol verlangen naar u uit! Ja, ga uw gang, de kapstok is hier! (*vlug op*) Lia!!! Een man zeg ik je!!! Om te zoenen!!!

Lia: (*gespannen*) O ja? Ziet hij er zo goed uit?

Palmir: "Goed" is veel te weinig! Een adonis is 't! Jammer, dat ik niet in jouw plaats ben! Met zo'n redder kan ik je alleen maar feliciteren!

Serge: (*op van rechts, vrolijk tot Lia*) Hallo schat!

Lia: (*verrast*) Serge! Jij? (*tot Palmir, onthutst*) Dit is mijn man!

Serge: (*tot Lia*) Maar liefje, vanwaar die verwondering? Het is toch niet de eerste keer dat ik tussendoor onverwacht thuiskom... (*met blik op Palmir*) Maar wel de eerste keer, dat ik door zo'n charmante vriendin van je ontvangen ben. (*tot Palmir*) Dat bent u immers, als ik het zonet goed gehoord heb, nietwaar?

Palmir: Ja ja. Uw vrouw en ik zijn inderdaad vriendinnen, ofschoon we elkaar al in geen jaren meer gezien hebben.

Serge: (*voelt dat er iets niet klopt*) Zo zo. (*tot Palmir*) Wel eh, ik ben Serge... (*van de een naar de ander kijkend*) Maar eh, hadden de dames soms iemand anders verwacht?

Lia: (*vlug*) Maar nee. Hoe kom je erbij?

Serge: Je vriendin zei, dat je...

Palmir: (*hem vlug 'n hand gevend*) Palmir is m'n naam.

Serge: (*bewonderend*) Aha. (*tot Lia*) Je vriendin Palmir zei, dat je al vol verlangen op me zat te wachten.

Lia: (*onbehaaglijk*) Waarom zou ik niet vol verlangen op je gewacht hebben?

Serge: (*vrolijk*) Ik heb er in elk geval niets op tegen.

Lia: Maar waarom heb je eigenlijk aangebeld?

Serge: Ik kom niet graag achterom, dat weet je. En toen ik bij de voordeur stond, merkte ik opeens, dat ik de sleutel in de auto had laten... (*het schiet hem nu te binnen*) Maar zeg, hoe kon jij nu weten, dat ik 't was, die bij de voordeur stond?

Lia: (*verward*) Ik had eh, ik had Palmir, m'n vriendin, weet je...

Serge: (*aanvullend*) ...Die je al jaren niet meer gezien hebt...

Lia: Precies. Ik heb haar verteld, dat je vaker tussendoor naar huis komt en dat ik dan eh...

Serge: (*ironisch aanvullend*) ...Altijd vol verlangen op me zit te wachten.

Lia: (*vlug*) Precies, zo is 't!

Serge: Wel wel, de wonderen zijn de wereld nog niet uit! (*joviaal*) Maar luister, dames, deze jongen stelt voor, dat we nu met z'n drieën 'n beetje aan de boemel gaan in de stad, waarna we aansluitend ergens 'n hapje gaan eten! Aangenomen?

Lia: (*onzeker*) Heb je dan vrij vandaag?

Serge: Je weet toch, dat ik me mijn tijd zelf kan indelen. (*richting Palmir*) Bovendien zou je charmante vriendin me in het andere geval best wel een paar overuren waard zijn!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto